

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਸੀ. ਜੇ., ਡੀ. ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਆਰ. ਐੱਸ. ਨਰੂਲਾ, ਜੇ ਜੇ

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਅਤੇ ਹੋਰ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ

ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਪੰਜਾਬ, ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ

1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2847

*

2 ਅਪ੍ਰੈਲ 1968 ਈ.

ਸਿੱਕਜੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ (1925 ਦਾ VIII)— ਐੱਸ. 19 (iv)—ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ—ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ (1966 ਦਾ XXXI) - ਐੱਸ. 72, 88 ਅਤੇ 89— ਇਕੱਲੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ— ਕੀ ਫੂਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)—ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ—ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ—ਐਂਟਰੀ 44— ਦਾ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 79 (iv) ਕਲਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਦੇ ਆਪਹੁਦਰੇ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ

ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਕਸਰਤ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ। ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਏ

ਧਾਰਾ (i) ਤੋਂ (iii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 79 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਵਸਤੂ ਓਟੀ ਨੀਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਨਕੀ ਅਤੇ ਮਨਮੋਹਕ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਤੋਂ (iii) ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਸ਼ਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ - ਸੰਪੂਰਨ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇੱਕ ਆਪਹੁਦਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੋਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਰੀਰ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਹੈ

ਦੇਸ਼ ਦਾ ਜਮਹੂਰੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਆਧਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਕੱਲੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਵਿਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 70 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਇਸ ਵਿਚ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਚਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿਗੜ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੁਕ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ, ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ/ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਡਿਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਰਲਵੇਂ ਅਤੇ ਮਿਲਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ (ਏ) ਕੇਸ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਬੋਰਡ ਆਪਣੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, (ਅ) ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਵਿਧਾਨਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਤਾਲਮੇਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਬੋਰਡ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ (ਸੀ) ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਹੁੰਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੁਰੰਤ ਬੋਰਡ, ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਹੁਣ, ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

Shiromani Gurdwaras Parbandhak Committee, Amritsar, etc. v. Lachhman Singh Gill, Chief Minister, Punjab, etc. (Mehtar Singh, C.J.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਉਦਾਰ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਖਾਸ ਇੰਦਰਾਜ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ, ਉਪਯੋਗੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ. ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸੂਚੀ I—ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ— ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 44, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਪੈ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਬੋਰਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਇੰਨਾ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਵਿਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸੂਚੀ I— ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ— ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 44 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਓਨੇ ਹੀ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਸ਼ੱਕ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, - ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗਠਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 6 ਦਸੰਬਰ, 1967 (ਸ੍ਰੀ ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਹਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ - 79 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ- ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ:

ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਬੀ. ਐਸ. ਢਿੱਲੋਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਜੀ. ਐਸ. ਔਲਖ, ਬੀ.ਐਸ.ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਆਰ.ਕੇ.ਛਿੱਬਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ, ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਜੀ.ਆਰ. ਮਜੀਠਾ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਅਤੇ ਜੇ.ਐਨ ਕੌਸ਼ਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.-ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ 1967 ਦੀਆਂ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 2847 ਅਤੇ 2899 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੈ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2847 ਆਫ 1967 ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ੍ਰੀ ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ ਹਨ। ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ

ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਸ੍ਰੀ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ, ਜੋ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ; ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 2899 ਆਫ਼ 1967 ਵਿਚ ਚੌਥਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਸ੍ਰੀ ਸਰਦੂਲ ਸਿੰਘ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 462-ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ 12 ਦਸੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ਸਨ -ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ- ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਰੀ ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਖਤ ਸਿੰਘ ਵੀ ਸਨ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 70(3) ਅਤੇ 71)। ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਖਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਸੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ. ਸ੍ਰੀ ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਖਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ 1 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸ: ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਪਿਛਲੀਆਂ ਫਰਵਰੀ 1967 ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਆਮ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਏ ਕਾਲੀ ਟਿਕਟ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਵੀ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ। 1947 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2847 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਦਾ। ਉਹ ਅਕਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਕੇ 25 ਨਵੰਬਰ 1967 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਈ। 2 ਦਸੰਬਰ 1967 ਨੂੰ ਸ. ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਤੋਂ ਵੀ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਵੀ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਨੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ 4 ਦਸੰਬਰ 1967 ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਤ ਫਤਹਿ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸੰਤ ਫਤਹਿ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਹਟਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਇਕ 2 ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 454 ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। , 6 ਦਸੰਬਰ 1967 ਨੂੰ 1967 ਦੇ ਪੈਟੀਟਿਕਨ ਨੰਬਰ 2847 ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਦੀ ਕਾਪੀ, ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਰੀ ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ,

ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੀ ਦੁਪਹਿਰ ਤੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ। ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ.ਬਖਤ ਸਿੰਘ ਨੇ 9 ਅਗਸਤ 1967 ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ: 454-ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵੱਲੋਂ 6 ਦਸੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੀ ਦੁਪਹਿਰ ਤੋਂ। 13 ਦਸੰਬਰ 1967 ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2847 ਆਫ਼ 1967 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰ ਸ: ਬਚਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਸ. ਬਚਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 12 ਦਸੰਬਰ 1967 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 462-ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਰਾਹੀਂ 1967 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 2899 ਵਿਚ ਜਵਾਬਦੇਹ 4 ਸ੍ਰੀ ਸਰਦੂਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਖਾਲੀ

Shiromani Gurdwaras Parbandhak Committee, Amritsar, etc. v. Lachhman Singh Gill, Chief Minister, Punjab, etc. (Mehar Singh, C.J.)

ਅਸਾਮੀਆਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 78 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। 18 ਦਸੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਨੇ 1967 ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2899 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ 4 ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ। ਦੋਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਪੀਆਂ ਹਨ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 4 ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਆਧਾਰ (ਏ) ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮ ਰੈਸਪੋਂਡ 1 ਦੇ ਮਨਸੂਬਿਆਂ ਨਾਲ - ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ। 4 ਦਸੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਧਮਕੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਸੰਤ ਫਤਹਿ ਸਿੰਘ ਗਰੁੱਪ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਚਿੱਠੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1, (ਬੀ) ਤੋਂ ਸਮੂਹ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੋ ਸਾਲ, ਅਤਿਅੰਤ, ਵਾਇਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ (i)

ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਤਕਰੇ ਵਾਲੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, (ii) ਇਹ ਆਪਹੁਦਰੇ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸੋਪਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ (iii) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, (c) ਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ 'ਤੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966 (1966 ਦਾ ਐਕਟ 31) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੋਲ ਨਿਆਂਇਕ ਦੇ ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰ ਸਮੇਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਵੇਂ ਦੋਸ਼-ਮੁਕਤ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਹਨ, ਅਤੇ (ਡੀ) ਕਿ ਜਦੋਂ 22 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ, ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਫਰੰਟ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਨੇਤਾ ਵਜੋਂ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਸਮੇਤ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਨਵੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਣ, ਪਰ, ਰਾਜਪਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 1, ਸ. ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ- ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ *ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਧਾਰ* ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 13 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਤੋਂ ਸਤੰਬਰ 1966 ਤੱਕ, ਪੰਜ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਛੇ ਤੋਂ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੱਤਾ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79। ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ 1967 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 2847 ਦੇ ਪੈਰਾ 9(vii), ਅਤੇ 1967 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 2899 ਦੇ ਪੈਰਾ 11 (x) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਦੋਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਇੱਕੋ ਹੈ। ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਂਡੈਂਟ 1 ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿਚ ਵਿਆਪਕ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 3 ਦਸੰਬਰ 1967 ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ

ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ "ਮੈਂ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਸੰਤ ਫਤਹਿ ਸਿੰਘ ਪਵਿੱਤਰ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੰਮ, ਸ੍ਰੀ ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ।

ਗਿਆਨੀ ਜੀ, ਅਭਿਆਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਤਨਾਂ - ਵਿੱਚ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਪ੍ਰਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਛੇਤੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਨਤਕ - ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਬਦਨਾਮੀ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਕਾਰਨ ਕਮਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ। ਇੱਕ ਇਨਕਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਕਿਸੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। 1967 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2899 ਵਿਚ ਜਵਾਬਦੇਹ 4 ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪੈਨਲ ਵਿੱਚੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ - ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦੇ ਮਨਸੂਬੇ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਫਿਰ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 (iv) ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ 4 ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 70 ਅਤੇ 79 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਤਰਾਲਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਇਨਕਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਾਪਸੀ ਚੋਣ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੇ ਤੋਂ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 79 (iv) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 79 (iv) ਐਕਟ ਰੱਦ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 (iv) ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਰੱਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 4 ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟ 1 ਦਾ ਮੰਤਰਾਲਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਦੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਦੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਕੰਮ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਝੂਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਾਲ 1962 ਅਤੇ 1967 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਹਰ ਸਾਲ ਲਈ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਬੈਠਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਹਰ ਸਾਲ ਦੀਆਂ ਬੈਠਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਨਿਪਟਾਰੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 9(i) ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ 1965 ਤੋਂ 1967 ਦੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਦੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਹੇ, ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸਾਲ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਸੰਬੰਧੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਸੀ। ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮ - ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ. ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਿਆਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬ 3) ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਚਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹੀ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਬਚਤ ਸਿੰਘ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਆਧਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਮੰਤਰਾਲਾ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਆਧਾਰਾਂ (i) ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 4 ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ - ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, (ii) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 (iv) ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ, ਅਤੇ (iii) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 4 ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੋਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਨਿਕੰਮੀ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 3 ਦਸੰਬਰ 1967 ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦੀ ਪ੍ਰੈਸ ਰਿਪੋਰਟ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਹਟਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਸੰਤ ਫਤਹਿ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ

ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਗਲਤ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਨਕਲ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਬੈਠਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਈ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਨਿਪਟਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵੱਧ ਸਨ, ਪਰ ਉਸੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰ ਸ: ਬਚਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨਹੀਂ ਭਰੀ। ਇਸ ਲਈ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਸਿੱਟਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਜੋਂ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸੀ ਜੋ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟ 1 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਖੋਜ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2 ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਗਲਤ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ, ਇਸ ਲਈ, ਫੇਲ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ-

"79. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-

- (i) ਜੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ
- (ii) ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਗਾਤਾਰ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਜਾਂ
- (iii) ਜੇ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਜਾਂ
- (iv) ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।"3.

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਾਰਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1944 (1944 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 11) ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੁਆਰਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1954 (1954 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 11) ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਵੇਂ ਕੇਸ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਮਿਸ਼ਨ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸਥਾਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੁਸ਼ਲ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਉਮਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੰਮੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਟਾ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਿੱਥੇ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਜਾਂ 1954 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਏਓਟੀ 11 ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਹੁਦਾਰੀ, ਮਨਘੜਤ, ਬੇਰੋਕ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਹੈ। ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ, ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਉਨਾ ਹੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਅਤੇ ਮਨਮੋਹਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਹੁਦਾਰੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

Shiromani Gurdwaras Parbandhak Committee, Amritsar, etc. v. Lachhman Singh Gill, Chief Minister, Punjab, etc. (Mehtar Singh, C.J.)

ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਛੇ ਤੋਂ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। casions, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੁਸ਼ਲ ਅਤੇ ਸਹੀ ਕੰਮਕਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਚੌਥੀ ਧਾਰਾ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦਾ ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਪਈ ਨੀਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਚੌਥੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਗੈਰ-ਕੋਨੋਲਾਈਜ਼ਡ, ਗੈਰ- ਗਾਈਡਿਡ ਹੈ।, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਕੋਚ ਦੇ ਕਿ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਡੈਲਟਾ ਬਨਾਮ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਨਾਰਥ ਈਸਟ ਫਰੰਟਰ ਰੇਲਵੇ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕੋਡ, ਵਾਲੀਅਮ 1 ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 148(3) ਅਤੇ 149(3) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ (ਗੈਰ-ਪੈਨਸ਼ਨਯੋਗ) ਰੇਲਵੇ ਨੌਕਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਟਰਮੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 (2) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ, ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀ (i) ਕਿ ਇਰੂਲਸ ਨੇ ਆਰਟੀਕਲ ਦਾ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸੀਓਫ ਰੇਲਵੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੱਖਪਾਤੀ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਈਮ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਨਿਯੁਕਤੀ, ਅਤੇ (ii) ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਇਸਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਸੱਤ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਚਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨੂੰ ਦਲੀਲ ਦੇ ਪੈਕਟ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਦੂਜੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ। ਸੂਬਾ ਰਾਓ, ਜੇ., ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਰਾਏ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 59 ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ, ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 311; ਨਿਯਮ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ., ਨੇ ਦਲੀਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਪੱਖ 'ਤੇ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਪਹਿਲੂ ਹੈ, ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ. ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਡਾਲਮੀਆ ਬਨਾਮ ਜਸਟਿਸ ਟੈਂਡੋਲਕਰ (2),—

"ਕੋਈ ਕਨੂੰਨ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 600
- (2) ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 538.

ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡੋ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਟਾਏਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਚੋਣ ਜਾਂ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੋ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਚੋਣ ਜਾਂ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਖਤਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। "-

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

“ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਚੋਣ ਜਾਂ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦਾ। ਆਪਹੁਦਰੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਸ਼ਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦੋ ਰੇਲਵੇ ਸੇਵਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮ 148 (3) ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲੈਣ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

ਸ਼ਾਹ, ਜੇ., ਨੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਵਰਤਣ ਯੋਗ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਨਤਕ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਰੇਲ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਪੋਰਟ ਦੇ ਕੁਸ਼ਲ ਕੰਮਕਾਜ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਇਹ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ: - "ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ

Shiromani Gurdwaras Parbandhak Committee, Amritsar, etc. v. Lachhman Singh Gill, Chief Minister, Punjab, etc. (Mehar Singh, C.J.)

ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫਰਜ਼ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਨੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 79 ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹੀ ਹੈ: ਉਸ ਧਾਰਾ (iv) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਣਗਹਿਲੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗਠਜੋੜ ਜਾਂ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਐਪ ਪੁਆਇੰਟ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਪੀਰੀਅਡ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਸੰਸਥਾ ਸੀ.ਐੱਫ. ਐਕਟ, ਜੋ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪਸ਼ਟ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾਲਾਲ ਬਿਜਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ (3) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ- “ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਮਾਮੂਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਆਮਦਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਰਗੇ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ। -ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਸੈਟਰਲ ਬੋਰਡ ਆਫ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵਿਵੇਕ ਅਜਿਹੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਹੈ।” ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਪਹੁੰਚ

(3) A-iR.1957 SXX 39L

ਕਿ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਪੀਰੀਅਡ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਪੀਰੀਅਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਮ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੇਸ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਲਈ ਅਸਰਦਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣ ਤੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਤੁਲਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਵਿਚਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਹੁਦਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ (i) ਤੋਂ (iii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 79 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ - ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਨਕੀ ਅਤੇ ਮਨਮੋਹਕ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ 4 ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦਾਹਰਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਆਪਹੁਦਰੀ ਵਰਤੋਂ। ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨੀਤੀ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਕੁੱਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 79 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੀਤ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਫੀ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛੇ ਤੋਂ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੋਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਹੈ

Shi romani Gurdwaras' Parbandhak Committee, Amritsar, etc. v. Lachhman Singh Gill, Chief Minister, Punjab, etc. (Mehtar Singh, G.J.)

ਦੇਸ਼ ਦਾ ਜਮਹੂਰੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਆਧਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪੰਨਾਲਾਲ-ਬਿੰਦਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨੂੰ ਸਸਪੈਂਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਧਾਰ। 1954 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 11 ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸਥਾਈ ਰਹੇਗਾ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਪਾਲਿਕਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਅਜਿਹੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਮੈਂਬਰ, ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਮਰ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਯੋਗ ਕਾਰਜਕਾਲ। ਪਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿਚਲੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਲਈ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਇਸ ਲਈ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਅਨੰਦਮਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਮ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕਤਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਸੇਵਾ ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜਪਾਲ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਹੀ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਹੈ। ਹੋਣ ਵਾਲਾ

ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ 79. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਹੁਦਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ) ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਅਧੀਨ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਮੌਤੀ ਰਾਮ ਡੇਕਾ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।* ਸ਼ਾਹ, ਜੇ. ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ 'ਤੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79(iv) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹੈ।

ਫਿਰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਆਧਾਰ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966 (1966 ਦਾ ਐਕਟ 31) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 'ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ'। ਭਾਗ II, ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਤੋਂ 8 ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (f) ਵਿੱਚ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਨੂੰ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, ਯੂਨਨ ਰਾਜ ਹਨ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖੇਤਰ। ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(m) ਅਨੁਸਾਰ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਨੂੰ 'ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ' ਵਜੋਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 88 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ-

"88. ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਖੇਤਰੀ ਸੀਮਾ, -

ਭਾਗ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰੀ ਸੰਦਰਭਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਯੋਗ ਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।"

ਇਹ ਧਾਰਾ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਐਕਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਦੇ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ VII ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਤੋਂ 71 ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਯਾਨੀ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ; ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਚਾਰ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤੋਂ (3) ਫਿਰ ਵਰਤਮਾਨ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 72, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤੋਂ (3), ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ-

Shirbrriani Gurdwaras Parbandhak Committee, Amritsar, etc. v. Lachhman Singh Gill, Chief Minister, Punjab, etc. (Mehtar Singh, C.J.)

"72. ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, -

- (1) ਟਿਨ ਪਾਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੋ, ਜਿੱਥੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ, ਰਾਜ ਐਕਟ ਜਾਂ ਸੂਬਾਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕੌਂਸਲ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਗ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ, ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ, ਨਿਯਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਕਤ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।
- (2) ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਜਿਹੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।
- (3) ਸ਼ੰਕਾ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1947 (1947 ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 7) ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 (1925 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 8) ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ।

ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ, ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ-2 ਅਧੀਨ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਨੂੰ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਕਾਰਨ, ਇਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ਕਾ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਾ 72 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਤੋਂ 71 ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਧਾਰਾ 72 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਗਠਨ-

ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਜੋਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਚਾਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਦੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸੂਚੀ I—ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ—ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿਚ, ਐਂਟਰੀ 44 ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ—

"44. ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨਾ, ਭਾਵੇਂ ਵਪਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ, ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ;

ਅਤੇ ਸੂਚੀ II—ਰਾਜ ਸੂਚੀ—ਉਸੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ, ਐਂਟਰੀ 32 ਹੈ—

"32। ਸੂਚੀ I, ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਗਮਾਂ

ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ, ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ; ਗੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਵਪਾਰ, ਸਾਹਿਤਕ, ਵਿਗਿਆਨਕ, ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ; ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ।"

ਇਸ ਲਈ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸੰਸਦ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 88 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੈਕਸ਼ਨ 89 'ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ' ਦੁਆਰਾ ਪੁਨਰਗਠਿਤ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਕੂਲਨ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ (a) ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ (ਬੀ) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, - (i) ਰਾਜ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਅਤੇ (ii) ਵਿੱਚ

ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ। ਇਸ ਲਈ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 89 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦਾ ਅਨੁਕੂਲਨ ਉਹਨਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VI ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ 'ਬੋਰਡ' ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੀ ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ 44 ਹੈ। ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 89 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ (ੳ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕੇਵਲ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ IV ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ X ਦਾ ਹਵਾਲਾ

Shiromani Gurdwaras Parbandhak Committee, Amritsar, etc. v. Lachhman Singh Gill, Chief Minister, Punjab, etc. (Mehar Singh, C.J.)

ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ' ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਬੋਰਡ'। ਭਾਵ ਜੇਕਰ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢਾਲਣਾ ਹੋਵੇ, ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 89 ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਦੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਢਾਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਮਾਪ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਉਣ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਵਿਚ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇਕ ਵਿਚ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪੁਨਰਗਠਿਤ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਹਿੱਸੇ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਨੂੰ, ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਪੁਨਰਗਠਿਤ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ, ਖੇਤਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੀਮਾ, ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਵਿਧਾਨਕ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਹੈ

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ 'ਮੌਜੂਦਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ', ਅਤੇ ਉਸੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚ, , ਪ੍ਰਭਾਵ, ਅਜਿਹੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 72 ਅਤੇ 89 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ (ਏ) ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼, ਕਿਹੜੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਐਕਟ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (i) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ (ii) ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ। ਧਾਰਾ 72 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (21) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ 'ਮੌਜੂਦਾ' ਦੇ ਚਾਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਐਕਟ ਦਾ ਕੋਈ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰਾਜ। ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 2(f) ਵਿੱਚ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦਾ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਸਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ - ਜਨਰਲ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਵੇਂ ਹਨ।

Shiromani Gurdwaras Parbandhak Committee, Amritsar, etc. v. Lachhman Singh Gill, Chief Minister, Punjab, etc. (Mehar Singh, C.J.)

ਇਸ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ।

ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਆਇ, V ਭਾਗ III ਵਿੱਚ 'ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ' ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਭਾਗ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ 39 ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਰਾਹਤ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 49 ਫਿਰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਗਠਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮਾਂ

Shiromani Gurdwaras Parbandhak Committee, Amritsar, etc. v. Lachhman Singh Gill, Chief Minister, Punjab, etc. (Mehtar Singh, C.J.)

ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ' ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਹਰ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੀ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ, ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ"। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਲੋਕਲ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਿਮਾਚਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਦੇਸ਼। ਤਾਂ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਐਮ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਰੀ ਰਹੇ, ਸਗੋਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ। ਅਧਿਆਇ VI, ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਤੋਂ 69, ਫਿਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਮ, ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਇ VII, ਸੈਕਸ਼ਨ 70 ਤੋਂ " - ਮੈਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਿੱਖ ਹੋਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ (ਧਾਰਾ 70 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1)), ਅਤੇ ਬ-? ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਧਾਰਾ 70 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਦੀ ਚੋਣ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 71 ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਕੀਤੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ। ਇਸ ਲਈ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਿੱਖ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇੱਕ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਣਾਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 71 ਦਾ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ • (1))। ਅਜਿਹੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ¹ ਦਾ ਸੱਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਹੈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗਠਨ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ Snb-ਸੈਕਸ਼ਨ (4) ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਚਲਦਾ ਹੈ-- "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਰੇਗੀ।

ਬੋਰਡ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਸੂਚੀ (ਸੈਕਸ਼ਨ 71 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5)) ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਸੋਬ-ਸੈਕਸ਼ਨ (5) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਅਧੀਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬੋਰਡ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕਰੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਜਾਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਭੱਤਾ ਅਤੇ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਖਰਚੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਪਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਾਲ (ਸੈਕਸ਼ਨ 73), ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੁੱਲ ਖਰਚੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਬਾਕੀ ਦੇ ਤਿਹਾਈ ਅਦਾ ਕਰੇਗੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਟਾਫ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਹਰੇਕ ਵਿੱਤੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਦੇ-ਤਿਹਾਈ ਖਰਚੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 75 ਦਾ ਸਾਲ (ਉਪ-ਧਾਰਾ (1)), ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ, ਜੇਕਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਬਣੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸੀਟ ਭਰੀ ਜਾਣੀ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 78), ਜੋ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਵ ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸੇ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 79 ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 83 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

Shiromani Gurdwaras Parbandhak Committee, Amritsar, etc. v. Lachhman Singh Gill, Chief Minister, Punjab, etc. (Mehar Singh, C.J.)

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗਠਨ, ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚੋਲਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੱਤ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਖਰਚੇ। ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਆਮ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਕੁੱਲ ਖਰਚੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਜ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੱਕ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅੱਗੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 45 ਅਸਮਰਥਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 46 ਅਪਾਹਜ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਬੋਰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 45 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਮਰਥਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ (ਸੈਕਸ਼ਨ 52 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1)), ਅਤੇ ਧਾਰਾ 52 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ, ਉਕਤ ਖੋਜ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ (ਸੈਕਸ਼ਨ 52 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2)) ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 52 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਪੀੜਤ ਕਿਸੇ ਅਪਾਹਜਤਾ ਬਾਰੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸਮਰਥਤਾ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦਾ ਉਸਦਾ ਮੈਂਬਰ ਜਹਾਜ਼। ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਲਕਿਆਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 44), ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਚੁਣੇ ਜਾਣੇ ਹਨ; ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਮੈਂਬਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 43-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1))। ਤਾਂ ਕਿ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰ 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਆਏ ਸਾਰੇ ਭਾਗਾਂ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਅਥਾਰਟੀ ਹੀ ਨਹੀਂ,

ਬੋਰਡ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ, ਕੋਰਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇ, ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਲਈ, ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 52 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ; ਆਰਟੀਕੂਲਰ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ 45 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 40 ਅਧੀਨ ਅਪੰਗਤਾ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਮਾਨ ਅਪਾਹਜਤਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 45 ਅਤੇ 46 ਵਿੱਚ, ਸੋਡ ਆਇਨਾਂ 90 ਅਤੇ 91 ਵਿੱਚ ਧੁਨੀ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ *suoli a torn.miltee* ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 95 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ. ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 90 ਜਾਂ 91 ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਪਾਹਜਤਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਤੋਂ UI

ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਕੋਲ ਹੈ। ;ਉਸ ਦੀ 'ਕਾਰਵਾਈ;' ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨ। ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮਕਾਜ!; ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਹੋਣਾ। ਅਪਾਹਜਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਉਪ ਧਾਰਾ ਧਾਰਾ 76 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪੰਜਾਬ ਭਰ ਵਿੱਚ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਡੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ! - ਇਸ ਲਈ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸ਼ੇਰ 2(f) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਕੀ ਸੀ, ਜਾਂ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਰੱਖਣ ਲਈ o ujr.o, ਨਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ - ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਪ੍ਰੋ - ਵਿਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਧਾਰਾ 76 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ : o bv ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਸੀਆਈਡੀਆਰ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ। ਤਾਂ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਫਰਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

Shi romani Gurdwaras' Parbandhak Committee, Amritsar, etc. v. Lachhman Singh Gill, Chief Minister, Punjab, etc. (Mehtar Singh, G.J.)

ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪਤਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਧਾਰਾ 45, 46, 90 ਅਤੇ 91 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਅਪੰਗਤਾ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 84 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਵਾਲ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ 'ਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪੇਟਿਟ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਬੋਰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਭਾਗ III, ਅਧਿਆਇ IX ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿੱਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 106 ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖਰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਉਪਯੋਗਾਂ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਫੰਡਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਹੈ, ਤਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗਿਣਤੀ, ਇੱਕ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ, ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ। ਬੋਰਡ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਧਾਰਮਿਕ, ਵਿਦਿਅਕ ਜਾਂ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਾਧੂ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਪੂਰਾ ਅਲਾਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਧਾਰਾ 106 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਅਜਿਹਾ ਵਾਧੂ ਖਰਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਬੋਰਡ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਰਪਲੱਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਧਾਰਮਿਕ, ਵਿਦਿਅਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਮਿਸ਼ਨ, ਜੇਕਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਜਬ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਰਪਲੱਸ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਫੰਡ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸਰਪਲੱਸ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੋਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦੀ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਖਾਤਿਆਂ (ਸੈਕਸ਼ਨ 114) ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਹਰ ਸਾਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਆਡੀਟਰ ਦੁਆਰਾ ਆਡਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 115)। ਦੀ ਆਡਿਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ

ਬੋਰਡ ਦੇ ਖਾਤੇ, ਆਡੀਟਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰੇਕ ਖਾਤੇ ਦੀ ਆਡਿਟ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਿਆਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਸੈਕਸ਼ਨ 116 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1)) ਨੂੰ ਭੇਜੇ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਹਰੇਕ ਖਾਤੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਸਬਿੰਪ ਨੂੰ ਦੋ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (ਧਾਰਾ 116 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3))। ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਆਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਆਡੀਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਫਰਜ਼ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਬਾਅਦ ਇਹ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਫਰਜ਼ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਖਰਚੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਹਨ। ਇਹ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਜ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਿਆਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਹਰੇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਹਰ ਸਾਲ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਜਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਰਚਾ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਕੋਲ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਬਜਟ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਬਦਲਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਿਆਇਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਬਜਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਫੇਰਬਦਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਜਾਂ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੋਵੇ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਬਜਟਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਬਜਟ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ, ਸਬੰਧਤ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕਮੇਟੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸਾਲਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਵੇਗੀ।, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਰਕਮ [ਸੈਕਸ਼ਨ 124 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1)] ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮੇਟੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਆਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਿਟੀ ਕਾਰਨ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ [ਧਾਰਾ 124 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2)] ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਬੋਰਡ ਦੀ ਹੱਦ, ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀਆਂ ਤੋਂ ਉਪਲਬਧ ਵਿੱਚ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।, ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀਆਂ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਇੱਕ

Shiromani Gurdwaras Parbandhak Committee, Amritsar, etc. v. Lachhman Singh Gill, Chief Minister, Punjab, etc. (Mehtar Singh, C.J.)

ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ [ਧਾਰਾ 130 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1)] ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਦੋਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਕੀਮ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ 41) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ, ਧਾਰਾ 130 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ"। ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ (ਏ) ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਕਮੇਟੀ, ਜਾਂ (ਅ) ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਬੋਰਡ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ। ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀਆਂ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਤਾਲਮੇਲ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਐੱਚ) ਵਿਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਦੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਐਕਟ ਦੀ 134. ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਧਾਰਾ 135 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"135 (3) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਰਾਸਤੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ

ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਉਹ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਨੌਂਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ।"

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 135 ਦੀ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਕਾਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਰਾਸਤੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਨੂੰ ਲਾਇਬਿਤ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿਰਾਸਤੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 135 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਨਦਾਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 134 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਜਿਹੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇ, ਜਾਂ ਜੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਕੋਲ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੋਰਡ, ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।.....

ਬੋਰਡ ਦੇ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧਕਿਸੇ ਵੀ ਕਥਿਤ ਗੜਬੜੀ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਜਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ।ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਉਲੰਘਣ, ਡਿਊਟੀ ਦੀ

Shiromani Gurdwaras Parbandhak Committee, Amritsar, etc. v. Lachhman Singh Gill, Chief Minister, Punjab, etc. (Mehtar Singh, C.J.)

ਅਣਗਿਹਿਲੀ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਥਿਤ ਖਰਚ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ 'ਤੇ: ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਲਹਾਲ ਅਮਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰਜਾਨਾ ਜਾਂ ਖਰਚਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡਇਸਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਵਧੀ ਲਈ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਜਿਹੇ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ। ਇਹ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ. ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ - ਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ. ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ*. 1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰਬਰ 2115, 25 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਜਾਂ ਰਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਅਜਿਹੀ ਅੰਤਿਮ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2, ਅਤੇ ਆਰਡਰ 40, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦਾ। ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਭਾਗ I ਵਿੱਚ, ਚੈਂਟਰ III ਐਕਟ (ਸੈਕਸ਼ਨ 12(1)) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12(1) ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਉਲਟ। ਐਕਟ ਦਾ 70 ਸਿਰਫ਼ 'ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ' ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਬਚਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ।

ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਐਕਟ ਦੇ ਦੋ ਉਪਬੰਧਾਂ (ਏ) ਧਾਰਾ 83 ਬੀਵੀ ਅਧੀਨ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ (ਬੀ) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 79 ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ। ਜਿਸ ਦਾ ਕੁਝ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਵਾਲਾ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਖਿਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ-

(1) ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਵੇ

ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ, ਬੋਰਡ, ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਧਾਰਾ 41)।

(2) ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੱਤ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ। ਜੇਕਰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਖੁਦ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦਾ ਇਹ ਕੰਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਵਿੱਚ 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਦੇ ਦੋ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਦੇਸ਼।

- (3) ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖਰਚਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਬੋਰਡ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ, ਜੋ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 75, ਇਸ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
- (4) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 79 ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ (i) ਤੋਂ (iii), ਅਤੇ ਧਾਰਾ (iv) ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।
- (5) ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਉਲਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਹੈ

Shirbrriani Gurdwaras Parbandhak Committee, Amritsar, etc. v. Lachhman Singh
19(1) ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ
Gill, Chief Minister, Punjab, etc. (Mehar Singh, etc.)

ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 89 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਜਾਂ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਐਕਟ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਦੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਵੱਖਰੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

- (6) ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ 1966 ਦੇ ਐਕਟ 31 (ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 77 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਹੈ।
- (7) ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 45 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 46 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 90 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 91 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਾਹਜ਼ਤਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿੱਥੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸੀਵੇਯਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 45 ਅਤੇ 46 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਾਹਜ਼ ਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਦੇਸ਼, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਮੈਂਬਰ ਅਪਾਹਜ਼ਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੱਟੀ.
- (8) ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਾਧੂ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੋਂ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਜਿਹੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਬੋਰਡ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਵਾਧੂ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਆਂਇਕ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 116 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਆਡਿਟ ਦੀ ਆਡਿਟ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਆਡਿਟ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਇਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੋਰਡ ਦਾ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਬਜਟਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਜਟ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰਚੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਰਜ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਬਜਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਬਜਟ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ Com ਮਿਸ਼ਨ ਸਹੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ।

ਬੋਰਡ, ਜਿੱਥੇ ਬੋਰਡ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕੇ।

- (9) ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਾਲਮੇਲ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ

, ਅਤੇ - ਧਾਰਾ 130 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ f-

ਐਕਟ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਬੋਰਡ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸਕੀਮ ਲਈ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਬਣਾ ਕੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ.

- (10) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 135 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੋਲ ਸਮਕਾਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਕੰਮ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਿਸ਼ਨ.

- (11) ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਅਧੀਨ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਜਾਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਗ ਵਿੱਚ 'ਸਟੇਟ ਗਵਰਨਮੈਂਟ' ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ 'ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ

Shiromani Gurdwaras Parbandhak Committee, Amritsar, etc. v. Lachhman Singh

ਦੀ ਓਰੀਜੀਨਲ ਕਾਪੀ (Original Copy) ਹੈ, ਚਾਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਚਾਰ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਤੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰੋ। ਇਹ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਐਕਟ ਹੈ ਜੋ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਲ ਹੈ। ਹਰ ਸਮੱਸਿਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਡਬਲਯੂ ਡਬਲਯੂ ਜੋਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਬੰਬੇ (4) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, 1956 ਦੇ ਰਾਜ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਦੱਖਿਆ ਕਿ "ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਰਾਦਾ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।" ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਲੱਭਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ' ਹੋਵੇ। ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ 'ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ' ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਜਾਂ ਕਮੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਗਲਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਵੀ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ (ੳ) ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, (ਅ) ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

(4) ਏਆਈਆਰ 1959 ਬੰਬ 363.

ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ 'ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ' ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਹੈ, (c) ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਬਰਕਰਾਰ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਹਿੱਸੇ (ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼) ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ (ਸੈਕਸ਼ਨ 91) ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਨਰ-ਸੰਗਠਨ ਐਕਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ

**Shiromani Gurdwaras Parbandhak Committee, Amritsar, etc. v. Lachhman Singh
Gill, Chief Minister, Punjab, etc. (Mehtar Singh, C.J.)**

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ (i) ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰੀ ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, (ii) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਤਨਖਾਹ ਲੈਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ (iii) ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ, (ਸ) ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ, ਸਮੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। 'ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ' ਨੂੰ 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ' ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਹੈ, (e) ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਕਤੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵਾਧੂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਅਤੇ (ਐਫ) ਕਿ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਰੀ ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੜ ਤੋਂ ਘਟਾਏ ਗਏ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਭਾਗ IX ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 81 ਤੋਂ 85, 'ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 83 ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"83. ਉਸੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਪਬੰਧ। - ਹਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਦਫਤਰ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ, ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ, ਉਸ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:

ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਜਾਂ ਦਫਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਅਤੇ ਨਿਭਾਉਣ। ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ', ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਤੱਕ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਵੀ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। . ਐਕਟ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੱਕ ਫੈਲਦਾ ਹੈ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਵਿੱਚ 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਦਫਤਰ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਸੰਭਾਲਣ ਜਾਂ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਨੂੰ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਨਰਗਠਨ, ਚਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਦਫਤਰ ਦਾ ਡਿੱਗਣਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਫਤਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜੋ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੀ ਵੰਡ 'ਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

Shiromani Gurdwaras Parbandhak Committee, Amritsar, etc. v. Lachhman Singh
Gill, Chief Minister, Punjab, etc. (Mehtar Singh, C.J.)

ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਧਾਰਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਐਕਟ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਰਗੇ ਨਿਆਂਇਕ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਪੁਨਰਗਠਿਤ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰੇ 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣਾ। ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਡਿਕਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਕੇਵਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰਿਸ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕੰਮਕਾਜ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤੀਕੋਣ 'ਤੇ, ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਦਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 83, ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਦਫਤਰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਦ

ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਬੋਰਡ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ, ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਅਚਨਚੇਤ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ। - ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਰੇਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਚਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਡਬਲਯੂ ਡਬਲਯੂ ਜੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਚਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ', ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘਟਾਏਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 83 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ, 'ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ' ਨੂੰ 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ' ਲਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਂਡ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਦੇ ਚਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਇਕੱਲੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਦਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਧਾਰਾ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ. ਤੰਗ ਆਉਸ਼ਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2, ਕੋਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ? ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ, ਜੋ ਹੁਣੇ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰੂਪ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 89 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ 'ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ' ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 72 ਜਾਂ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 89 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 (iv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 70 ਅਧੀਨ ਨਵਾਂ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਭੁੱਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਕੁਝ ਸੋਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁੱਲ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ - "ਜੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਕੁਝ

Shiromani Gurdwaras Parbandhak Committee, Amritsar, etc. v. Lachhman Singh

Gill, Chief Minister, Punjab, etc. (Mehtar Singh, C.J.)

ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਪਯੁਕਤ ਜਾਪਦਾ ਹੋਵੇ।" ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭੁੱਲਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 72 ਅਤੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 89 ਅਧੀਨ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੀਖਿਆ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਨਵਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ? ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 70 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਚਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਆਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿਗੜ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਬੰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਦਾ ਐਕਟ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇਸ ਕੋਲ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਨਵਾਂ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ-ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਅੰਤਰ- ਸਟੇਟ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋ ਰੇਟ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਰਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ (ਏ) ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਬੋਰਡ ਇਸ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, (ਅ) ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਤਾਲਮੇਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਲ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਬੋਰਡ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ (ਸੀ) ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਕਾਰਜ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹੁੰਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੁਰੰਤ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2, ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।

ਉਹੀ ਸਿੱਟਾ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ।

Shiromani Gurdwaras Parbandhak Committee, Amritsar, etc. v. Lachhman Singh
Gill, Chief Minister, Punjab, etc. (Mehar Singh, C.J.)

ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਘੇਰਾ ਅਤੇ ਘੇਰਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ, ਉਪਯੋਗੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸੂਚੀ I—ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ... ਵਿੱਚ ਇੰਦਰਾਜ਼ 44, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 5 ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। -ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਪੈ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਬੋਰਡ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਇੰਨਾ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਵਿਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਿਸਟ I—ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ— ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 44 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਓਨੇ ਹੀ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਸ਼ੱਕ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2. ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਅਧੀਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੋਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ੍ਰੀ ਬਖਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਬਖਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਰਦਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੈ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ: 2847 ਆਫ਼ 1967 ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2, ਸ੍ਰੀ ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਰਦੂਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, 1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ: 2899 ਵਿਚ ਅਯੋਗ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ 4, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਅਤੇ ਅਵੈਧ ਹਨ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2, ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਜੋਂ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ 4 ਸ੍ਰੀ ਸਰਦੂਲ ਸਿੰਘ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਹੀ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਅਸਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਤੀਜੇ ਮੈਂਬਰ ਸ੍ਰੀ ਬਖਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ 'ਤੇ ਵੀ ਪਿਆ ਹੈ। ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ ਇਮ ਪਗਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2, 1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2847 ਵਿੱਚ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ 1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2899 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰੇਗੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਹੈ। 250

ਡੀ ਕੇ ਐਮ ਅਹਾਜ਼ਨ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਨ . ਅਰੁਲਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ. , ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ਬਾ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਸੀ.ਜੇ., ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ, ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਡੀ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਜੇ ਐਸ ਬੇਦੀ, ਜੇ ਜੇ ਸਤਿਆ ਪਾਲ ਡਾਂਗ, ਸੈਂਬਰ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1968 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1226

1968 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1227

10 ਮਈ 1968 ਈ

ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ. ਭਾਰਤ (1950)— ਧਾਰਾ 173, 174, 180, 189, 199, 208, 209, 212 ਅਤੇ 213—ਪੰਜਾਬ ਐਪਰੋਪ੍ਰੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ (1968 ਦਾ 9) ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਐਪਰੋਪ੍ਰੀਏਸ਼ਨ (ਨੰ. 2) ਐਕਟ (1968 ਦਾ 10 — Whether) ਸੰਵਿਧਾਨ-ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ